

nogen mulig Maade. Jeg er glad ved det Parti, jeg er i, og jeg tror, jeg har det bedre, end det ærede Medlem faar det i det Parti, han nylig officielt er traadt ind i.

Ordføreren (Hey): Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) udtalte i største Venskabelighed nogle Bekymringer for, at jeg skulde nærre den Opfattelse, at naar en Gæld er bleven slettet, eksisterer den dog, og navnlig af Hensyn til min ham i øvrigt ubekendte Familie udtalte han sin Deltagelse og sin Frygt for, at jeg endog-saa skulde betale Renter af en saadan Gæld. Jeg skal paa Familiens Vegne takke for udvist Deltagelse, men den er ganske overflødig, for det kunde i Virkeligheden ikke falde mig ind nogen Sinde at betale Renter af eller blot at vedkende mig en Gæld, som er slettet. Men det ærede Medlem vil jeg spørge — Ministeren har ogsaa allerede spurgt om det —, hvor staar, at den Gæld, her er Tale om, er slettet? Det staar ingen Steder, og da man har været i Tvivl paa dette Punkt, har Flertallet i Udvalget imødekommet Mindretallet ved at stille Ændringsforslag, der fastslog, at Gælden vedblivende eksisterede. Det turde i øvrigt være overflødigt at fremhæve, at ethvert af de ærede Medlemmer, der har stemt for Finansloven, eo ipso har godkendt Gældens Tilstedeværelse.

Saa talte det ærede Medlem om, at i Dag havde jeg ikke sagt noget nyt. Det ærede Medlem sagde derimod noget nyt, thi ifølge Rigsdagstidende Pag. 1574 sagde det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds forleden Dag: „Det er sikkert nok, at vor *Statsgæld* forøges med 5,600,000 Kr., naar dette sker.“ I Dag er det ærede Medlem kommet om paa den rigtige Side og siger „vor *Obligationsgæld*“. Men det er netop en Forskel; vor Statsgæld er ikke ensbetydende med vor Obligationsgæld, den sidste hører til den første, men Statsgælden forøges ikke paa nogen Maade derved, at man forandrer Kreditors Navn derved, at man overfører fra Boggæld til Statsgæld.

Brandes: Det er Hovedspørgsmaalet, det, som nu det ærede Medlem rørte ved, altsaa det Spørgsmaal, om Statsgælden er bleven formindsket, den Gang Reserve-Pensionsfonden hævdes, eller ej. Det er mig umuligt at forstaa, hvad der da skete den Gang, hvis Statsgælden ikke blev formindsket. Der staar i Loven, at Reserve-Pensionsfondens Midler inddrages i Stats-

kassen. Reserve-Pensionsfondens Midler bestode af to Slags Effekter, dels af Obligationer og dels af en Fordring paa Statskassen. Statsgælden skyldtes altsaa til Reserve-Pensionsfonden, men ikke til nogen udenfor staaende. Hvis man gjorde Statsgælden op, maatte det blive saa og saa meget til andre Kreditorer og dernæst 5,600,000 Kr. til Reserve-Pensionsfonden. Naar saa Reserve-Pensionsfonden ophæves og Midlerne inddrages i Statskassen, saa vil jeg tillade mig at spørge hvert uvildigt Vidne, om ikke den Gæld ophører, som Statskassen havde til Reserve-Pensionsfonden. Hvad i al Verden vil det sige, at Gælden inddrages i Statskassen, hvis det er Mening, at Gælden skal vedblive at være akkurat den samme som før? Naar altsaa en Mand har faaet sin Gæld eftergivet eller Gældsbeviserne tilbageleverede, hvorledes er det da muligt, at Gælden skal vedblive at være den samme? Det er virkelig ikke tænkeligt. Naar man eftergiver en Mand hans Skyld og han faar Beviserne tilbage, er Gælden slettet. Noget saadant behøver ikke at staa i Loven. — Den ærede Finansminister gjorde bestandig gældende, at det stod jo ikke i Loven. Det behøvede ikke at staa i Loven, at Gælden skulde ophøre, thi Gælden maa ophøre i samme Øjeblik, som Gældsfordringen ikke mere bestaar. Naar Reserve-Pensionsfonden er inddragen i Statskassen, kan denne dog virkelig ikke mere skyldes de Penge, som den tidligere skyldte Reserve-Pensionsfonden og ingen andre Steder. Det kan ikke menes, at man skulde kunne skyldes de Penge til to forskellige, og hvis man ikke kan det, og Pengene altsaa kun skyldtes til denne Reserve-Pensionsfond og denne ophæves og Pengene gaa ind i Statskassen, er der ikke mere tilbage, saa er Fordringen ude af Verden, og saa er dermed ogsaa Statsgælden formindsket med dette Beløb. Ved Statsgælden forstaa man i Almindelighed den Obligationsgæld, som Staten har, ikke den tilfældige Gæld, som Staten kan have ved ikke udbetalte Embedslønninger, Afdrag paa Embedsmænds Kautions osv. Det regner man i og for sig ikke til Statsgæld, men derved forstaa man den almindelige indenlandske og udenlandske Gæld, som Staten har, Obligationsgælden. Og den forøges ved dette Lovforslag, medens Statsgælden maatte formindskes efter Forudsætningen for Loven om Brandforsikringsfonden. Staten havde aldeles ingen Grund til at paatage sig de Byrder, som Reserve-Pensionsfonden havde, hvis man